ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5372

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀπεφύγαμεν οἱονδήποτε σχόλιον ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἐπαισχύντου συνεντεύξεως, ἐφ' ὅσον αὕτη εὑρίσκετο ἐν ἐξελίξει ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ τώρα, μετὰ τὴν ἀπόφασιν, δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχοληθῶμεν εἰδικῶς μὲ αὐτήν. Ἐπιβάλλονται, ὅμως, ἐκ τῶν πραγμάτων μερικαὶ εὐρύτεραι σκέψεις.

Τὸ προέχον θέμα εἶναι, πάντοτε, ὅτι ἐξακολουθεῖ ἐν ἀκμῇ ἡ ἀντιβασιλικὴ ἐκστρατεία. Ὅτι χρησιμοποιεῖται αὕτη ὡς μέσον πιέσεως πρὸς ἐπίτευξιν, ἀπροσχηματίστως, κομματικῶν σκοπῶν. Ὅτι διαχειρισταὶ τῆς καταπτύστου αὐτῆς ἐκστρατείας εἶναι οἱ ἀπαλλοτριώσαντες τὴν ἐθνικήν των εὐθύνην εἰς τὴν μοχθηρίαν. Καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀπόγνωσίν των, παράφοροι αὐτοὶ ἐρασταὶ τῆς δημοκοπίας, καθὼς εἶναι, δὲν θὰ διστάσουν νὰ προσθέσουν καὶ ἄλλους τόνους βιαιότητος. Καὶ νὰ προωθήσουν εἰς περαιτέρω ἔξαρσιν τὰς ἐπιθετικὰς ἰταμότητάς των.

Δὲν διερωτᾶται, πλέον, κανείς, ἐὰν οἱ πάσης ποιότητος καὶ κατηγορίας ἄμεσοι ἢ ἔμμεσοι ἐντολεῖς τῆς ρυπαρογραφίας σκέπτωνται, ὅτι, ὄχι τοῦ Βασιλέως, οὔτε τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶναι ἀντίδικοι. Διότι οἱ πάντες εἶναι πεπεισμένοι, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ψυχονευρωτικοῦ παραληρήματος, τὸ ὁποῖον περνᾷ σταδιακῶς ἀπὸ τῆς ἄκρας μωρίας μέχρι τῆς χυδαιοτέρας κακοηθείας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει καὶ οἰκείωσιν. Διότι, ἀλλοίμονον, ἐὰν εἶχον ἐξαντληθῆ τὰ ἀποθέματα ἠθικῆς ἀντιδράσεως τοῦ Ἔθνους εἰς τὰς συνησπισμένας καὶ ἐν ψυχρῷ ὠργανωμένας καὶ ἐπιχειρουμένας ἀποπείρας διαταραχῆς τῆς γαλήνης του. Ἀλλοίμονον, ἐὰν ἠσθάνετο ἁπλῶς ἀδιαφορίαν ἔναντι πρωτοφανῶν ἐπιθέσεων, ὡς ἡ τολμηθεῖσα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς καταδικασθείσης ἐφημερίδος. Εἴπομεν πρωτοφανῶν, διότι δὲν ὑπάρχει ἐκδήλωσις ποταπότητος, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἐμπεριέχεται εἰς αὐτήν. Ἐν πρώτοις, ἡ δειλία τῆς παγιδεύσεως τῆς σεβαστῆς δουκίσσης, ἡ ὁποία, ἐν ἀγνοίᾳ προσώπων, προθέσεων καὶ πραγμάτων, παρεσύρθη εἰς τὴν φενάκην τῆς δολιότητος, μὲ τὴν ὁποίαν διηρθρώθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἐκστρατεία τῆς ἀσυδότου συκοφαντίας. Ἔπειτα ἡ ἀπίστευτος χυδαιότης νὰ συρθῇ μία οἰκογενειακὴ ὑπόθεσις εἰς τὴν κομματικὴν ἀγορὰν καὶ μάλιστα ἐντελῶς παραμορφωμένη, διὰ λόγους ἐμμέσου κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀμέσου δεκαρολογίας. Καί, ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἀναν-δρία τοῦ μονολόγου, ἐφ' ὅσον οἱ οὐτιδανοὶ ἐγνώριζαν, ἐκ προκαταβολῆς, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δοθῇ ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς ἐνδιαφερομένης Βασιλίσσης. Οὕτω, μὲ ἀνεμπόδιστον θρασύτητα καὶ βέβαιοι, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀντιμετωπίσουν διάψευσιν, αἰσθανόμενοι αὐτάρκειαν χολῆς καὶ πληρότητα δόλου, ἐπεδόθησαν εἰς τὸν λίβελλον. Τὸν τόσον γνώριμόν των λίβελλον, τὸν ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ ἔχουν καταστήσει, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, προτροπὴν εἰς ἀγῶνα. Καὶ εἶναι μὲν γεγονός, ὅτι πρὸ τῶν μαθητευομένων μάγων των, περιῆλθον εἰς ἀμηχανίαν οἱ ἐμπνευσταὶ καὶ χειραγωγοί. Τελικῶς, ὅμως, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκαλυφθοῦν. Καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν συμπαράστασίν των. Ἐπεβεβαίωσαν, δηλαδή, διὰ τῆς στάσεώς των τὴν συνενοχήν των. Καὶ ἐπληροφόρησαν σαφῶς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅτι συμφωνοῦν, ἐγκρίνουν καὶ ἐπιδοκιμάζουν.

Εἶναι βαθύτατα θλιβερὸν τὸ κατάντημα. Ἀλλὰ ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτον. Διότι, ἀφ' ἧς οἱ ἄνθρωποι ἔχασαν καὶ τὴν στοιχειωδεστέραν ἀξιοπρέπειαν, γεγονός, ποὺ τοὺς κατεβάζει εἰς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς ποιότητος ἀφ' ἧς ἐπρόδωσαν ἰδέας, ἀρχάς, σύμβολα· ἀφ' ἧς ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ πάθος, πάσχοντες ἀπὸ ἐλεφαντίασιν ἐγωπαθοῦς ἀρχομανίας, βέβαιον ἦτο, ὅτι πουθενὰ δὲν εἰμποροῦσαν νὰ σταματήσουν. Μὲ τὴν δολοφονίαν παντὸς αἰσθήματος εὐθύνης, ἤρθησαν ἀμέσως ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὅλοι οἱ φραγμοί. Δεσμοὶ σοβαρότητος καὶ εὐθύτητος δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν μόνον δεσμοὶ μὲ τὴν μανίαν τῆς ἀνατροπῆς, ἡ ὁποία τοὺς ὁδηγεῖ εἰς ἀκραίας ἐπιχειρήσεις πωρώσεως, χωρὶς συγχρόνως νὰ ἔχουν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς ὁμολογίας. Διότι, ἐπὶ τέλους, τί θέλουν οἱ ὑπονομευταὶ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ γενικώτερον τοῦ ἐθνικοῦ κύρους; Θέλουν καθεστωτικὸν ζήτημα; Ἐπιδιώκουν πολιτειακὸν θέμα; Ἂς τὸ θέσουν. Ἂς εὕρουν, ἔστω καὶ διὰ μίαν φορὰν εἰς τὸν βίον των, τὴν συνέπειαν τῶν πεποιθήσεών των. Καὶ τὴν παρρησίαν τῶν πράξεων. Καί, ἀντὶ τῶν παιδαριωδῶν δογματισμῶν, μὲ τοὺς ὁποίους καγχάζει τὸ Πανελλήνιον· ἀντὶ τῶν ἐπιγραμματικῶν ἀφελειῶν, αἱ ὁποῖαι προσφέρονται μόνον πρὸς διασκέδασιν· ἀντὶ τῶν ὑστερικῶν κομπασμῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ναρκισσεύονται οἱ τοξικομανεῖς τῆς ἀναστατώσεως, ἃς προβοῦν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ θεμελιῶδες χαρακτηριστικὸν τῶν δημοσίων ἀνδρῶν. Ὁμιλοῦμεν περὶ αὐτῶν ὡς δημοσίων ἀνδρῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ὅρος δὲν ἔχει χάσει μὲ τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἀθλιότητος τὴν σημασίαν του καὶ ἂν δὲν ὁμοιάζῃ, πλέον, μὲ ὕβριν.

Ἂς ἀφήσουν τὴν προστασίαν τῶν θεσμῶν διὰ τῶν δολοφονικῶν μεθόδων, μὲ τὰς ὁποίας πολιτικῶς διαβιοῦν. Διότι δὲν κινδυνεύουν οἱ θεσμοί. Καὶ δὲν κινδυνεύει τὸ Στέμμα. Ἁπλῶς καθίσταται ἠθικῶς ἰσχυρότερον, κρατυνόμενον ἀπὸ τὴν πίστιν ἑνὸς γενναίου Λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνέχεται τὴν ἀδικίαν. Δὲν ἀνέχεται νὰ καθίστανται ὁ Βασιλεύς, ἡ Βασίλισσα, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια — σύμβολα καὶ πράξεις ἀρετῆς, εὐγενείας καὶ ἐθνικῆς ἐξάρσεως — στόχοι πολιτικῶν ἀλητισμῶν, στόχοι εὐτελοῦς ἐπιθετικότητος τυχαρπάστων, στιγματισμένων μὲ τὸ στίγμα τῆς ἐθνικῆς ἀναξιότητος, δημοσίων κινδύνων, ποὺ νομίζουν, ὅτι ὁ ἀναρχισμὸς εἶναι δημοκρατία καὶ λαοκρατία τὸ ἐρυθρὸν φάσγανον.

Ἀντισταλινικὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ε.Δ.Α. ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Κίνας καὶ Ἀλβανίας

εἰς τὸ Β' συνέδριον τοῦ κόμματος

Ο κ. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

Θὰ ἐκκαθαρισθοῦν οἱ «Σταλινικοὶ» τῆς ἀριστερᾶς;

Ἡ Ε.Δ.Α. ζητεῖ τὴν δημιουργίαν Ἑνιαίου Μετώπου μὲ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΑ κ. Ἰω. Πασαλίδης, εὐθυγραμμίζων τὴν πολιτικήν του πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ ΚΚΕ καὶ τῶν ἄλλων κομμουνιστικῶν κομμάτων τῆς Βαλκανικῆς, ἐπετέθη κατὰ τῆς τακτικῆς τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας καὶ τῆς Ἀλβανίας, ὡμίλησε περὶ προσεγγίσεως τῆς Γιουγκοσλαβίας μὲ τὴν Ρωσίαν καὶ ἀπηύθυνεν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου διὰ μίαν συνεργασίαν μὲ τὴν ΕΔΑ καὶ τὴν δημιουργίαν Ἑνιαίου Μετώπου.

Ταῦτα ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΑ εἰς τὴν εἰσήγησίν του πρὸς τὸ Β΄ συνέδριον τοῦ κόμματος καὶ ἐν κατακλείδι ἐπετέθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν οἰκονομικήν της πολιτικήν, τὴν ὁποίαν, ὡς εἶπεν, ὑπηγόρευσεν ἡ ὀλιγαρχία τῶν ξένων μονοπωλίων.

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Μὲ εἰσήγησιν τοῦ κ. Ι. Πασαλίδη ἤρχισαν τὴν 9ην πρωϊνὴν εἰς τὸ θέατρον «Ἀκροπόλ» αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου τῆς ΕΔΑ. Μετέχουν, ἐκτὸς τῶν κοινοβουλευτικῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος, καὶ ἐκπρόσωποί του ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐργασίαι θὰ συνεχισθοῦν αὔριον, προβλέπεται δὲ ὅτι θὰ διαρκέσουν καθ' ὅλην τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἀναμένονται τὰ θέματα τὰ ὁποῖα θὰ θιγοῦν κατὰ τὴν πορείαν τῆς συζητήσεως. Τοῦτο δὲ διότι ἡ σύγκλησις τοῦ συνεδρίου πραγματοποιεῖται εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διαφοραὶ ἀπόψεων μεταξὺ τῶν κορυφαίων ἡγετικῶν στελεχῶν αὐτῆς ἔχουν ἔλθει εἰς τὸ προσκήνιον. Ἄλλωστε καὶ αἱ ζυμώσεις αἱ ὁποῖαι συντελοῦνται εἰς τοὺς κόλπους τῶν εὐρωπαϊκῶν Κ. Κ. δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχουν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀριστεροῦ κινήματος. Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου, πληροφορίαι ὅτι θὰ ἀσκηθῇ δριμυτάτη κριτικὴ διὰ σφάλματα καὶ παραλείψεις τοῦ προσφάτου παρελθόντος. Ἀνεξαρτήτως πάντως αὐτῶν θὰ καταβληθῇ προσπάθεια γεφυρώσεως τοῦ χάσματος τῆς «σκληρᾶς» ὑπὸ τὸν κ. Α. Μπριλάκην ὁμάδος καὶ τῆς «μετριοπαθοῦς» ὑπὸ τὸν κ. Η. Ἠλιοῦ πτέρυγος τῆς ἀριστερᾶς.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΛΒΑΝΟΥΣ

ΠΡΟΔΟΣΙΑ Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΡΩΣΙΑΣ — ΤΙΤΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8.— Ἡ Ἀλβανικὴ ἐφημερὶς «Πασκίμη» ὄργανον τοῦ τοῦ Κ.Κ. τῆς Ἀλβανίας εἰς ἄρθρον της χαρακτηρίζει σήμερον ὡς αἰσχρὰν προδοσίαν ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ τὴν προσέγγισιν Κρουστσεφ — Τίτο.

Αἱ συνομιλίαι, προσθέτει, τῶν δύο ἡγετῶν ἀποσκοποῦν εἰς τὴν εὐθυγράμμισιν τῆς ἀντιμαρξιστικῆς δράσεως ἐναντίον τῆς ἑνότητος τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

"ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙ,,

Πολλοὶ λογισμοὶ μαζευόσαντε ὧς τώρα στὸ κεφάλι τῆς νέας γυναίκας, μὰ ὁ μεγαλύτερος ἦταν τὸ σπίτι. Σ' αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ καμαράκι, ποὺ ἦταν ὑπόγειο, ζοῦσε αὐτή, ὁ ἄντρας της καὶ τὰ δυό της παιδιά. Ἀνασαίνανε, δὲν ἀνασαίνανε, κανεὶς δὲν τοὺς ρώταγε. Πάντως, στὴ σκοτεινὴ ἐκείνη καμαρούλα δὲν γλάρωσε ποτὲ ἀχτίνα ἥλιου. Ἦταν ὅμως τὸ νοῖκι λιγοστὸ καὶ τὰ δυὸ παιδιά, σὰν ἦταν καλωσύνη, κέρδιζαν γιὰ τὰ ἀτροφικὰ κορμάκια τους δωρεὰν ἔξω τὴ λιακάδα.

Μά, ζοῦσαν ὅλοι μὲ τὸ ὄνειρο τῆς ἐργατικῆς στέγης. Πόσες φορὲς δὲν ἀποκοιμήθηκαν, κλωθογυρίζοντας στὸ μυαλό τους δυὸ καμαροῦλες καθαρές, λιασμένες καὶ νᾶναι δικές τους, ν' ἀνασαίνουν ἐλεύθερα καὶ νὰ μὴ τοὺς τρώῃ ἡ ὑγρασία τοῦ ὑπογείου! Ἀλλὰ τὰ ὄνειρα, ὅσο πλουμιστὰ κι' ἂν εἶναι, ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ πιστεύει. Τὰ κάνει μόνον, γιατί τοῦ ἀρέσουν, κολακεύει μ' αὐτὰ τοὺς πόθους του καὶ πασπαλίζει μὲ ζάχαρι τὸ πικρὸ ψωμί, ποὺ τρώει. Καὶ πάλι, χωρὶς ὄνειρα τί θἄλεγε ἡ ζωή;

Ἔτσι κι' ἐδῶ, μαζεύοντας κάθε βράδυ ἡ μητέρα τὴ φαμίλια της, ἄρχιζε τὸ παραμύθι τοῦ σπιτιοῦ, σαλεύοντας πάνω στὰ δυὸ κεφαλάκια τῶν παιδιῶν της τὸ χέρι της. Κι' ἦταν τὸ χάδι ποῦφερνε πιότερο τὴ γαλήνη, γιατί τὰ λόγια τἄξεραν πιὰ ἀπ' ἔξω τὰ παιδιά. Ἦταν τὰ ἴδια, ποὺ τοὺς σερβίριζε στὴν μακρόχρονη παρηγοριὰ τῆς φτώχειας τους. Ἦταν τὰ ἴδια, ποὺ καὶ κείνη εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὴ δική της μάννα. Δὲν ἦταν λόγια καινούργια. Μά, τὸ βράδυ, σὰν πέφτανε στὰ κρύα σκεπάσματα, τὰ λόγια γινόσαντε κανονικὸ χάδι. Ἦταν τὸ ἄμεσο μήνυμα, ποὺ τοὺς ἔδινε πρὶν κλείσουν τὰ μάτια τους, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὴν ἔγνοια τους. Καὶ τὰ παιδιὰ τὄχαν κομποδέσει αὐτὸ σφιχτὰ μέσα στὴν καρδούλα τους καὶ περίμεναν. Τί περίμεναν καὶ τοῦτα δὲν ξέρανε. Ὡστόσο, τοῦ καλοκαιριοῦ ἡ φλογερὲς ἡμέρες πέρναγαν κἄπως καλύτερα στὸ ὑπόγειο.

Μά, σὰν ἤρθαν τοῦ φθινόπωρου τὰ σύννεφα νὰ πυργώσουν τὸν οὐρανὸ καὶ τῆς βροχῆς τὸ δάκρυ νὰ τρέχῃ κορδόνι ἀπ' τὰ κεραμίδια, τότε ἡ φαμίλια, σὰν τοὺς ἀσπάλακες ἀποκλείστηκε στὸ σκοτάδι. Καὶ ἐκεῖ στ' ἀποσπερινὸ μούχρωμα, ἔρραδε ἡ μάννα ἀμίλητη, μὲ πρόσωπο ἄχρωμο καὶ ἥσυχο. Μόνον τὰ φρύδια της ἔχαναν τὴν ἁρμονία τους καὶ σάλευαν πάνω - κάτω ἢ σμίγανε σὲ μιὰ ἴσια γραμμή, δίνοντας πεισματωμένη τὴν ἰδέα, ποὺ πολέμαγε μέσα στὸ μυαλό της. Ἄχ! καὶ νἄπαιρνε κι' αὐτὴ δυὸ καμαροῦλες ἀπὸ τὴς ἐργατικές, ἄχ! καὶ νἄφθανε καὶ γι' αὐτὴ μιὰ τέτοια ὥρα... Κι' ἄφηνε βαθὺ στεναγμό, πάνω σ' αὐτὴ τὴ σκέψη, ποὺ τῆς εἶχε γίνει ἔμμονη, βλέποντας τὰ παιδιά τους νὰ χλωμιάζουν.

Σήμερα, ὅμως, ποὺ τὴν εἶδα, ἀντιλήφθηκα μιὰ χαρούμενη σπίθα νὰ παίζῃ στὴν ἄκρη τῶν ματιῶν της. Καὶ τοῦτο μαρτυροῦσε κἄτι ἀσυνήθιστο. «Κέρδισα σπίτι», πετάχθηκε σὰ ρουκέττα ὁ λόγος της καὶ τὸ μυαλό της ἦταν καρφωμένο ἀκόμα σ' ἐκεῖνο, ποὺ εἶχε πρὶν λίγο ἀγκαλιάσει ἡ ματιά της. Ἕνα χαρούμενο ἀπαρτμάν, μὲ τρεῖς κάμαρες, γελαστές, μὲ κουζινούλα ὡραία, μὲ ντούς, μὲ ἀποθήκη καί, πρὸ πάντων, μὲ ἥλιο.

Κι' ὅλα αὐτὰ ἦταν μέσα στὰ ὄνειρα, ποὺ κάνανε τόσο καιρὸ καὶ ποὺ τὰ φύλαγαν γιὰ ζέστα τῆς ψυχῆς τους μέσα στὸ ὑπόγειο. Καὶ τώρα ποὺ ὅλα ἔγιναν ἀλήθεια καὶ χρωματίστηκαν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, πάλι εἶδα τὰ φρύδια τῆς γυναίκας νὰ σμίγουνται σὲ μιὰ γραμμὴ γεμάτα ἀπὸ σκέψη. Καὶ τὰ δυό της χείλια ξεστόμισαν ἄλλο βάσανο. «Καὶ τί νὰ βάλω τώρα μέσα στὴς τρεῖς κάμαρες, μὲ τί νὰ τὴς στρώσω, πῶς νὰ τὴς μπουκώσω τρεῖς θεόρατες κάμαρες;». Καὶ νόμιζες πὼς πάλι ὁλόκληρη ἡ ψυχή της ὑψωνότανε σ' αὐτὰ τὰ σιωπηλὰ ἐρωτήματα. Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ ὅμορφα ματόφρυδά της σαλέψανε σὰν φτερὰ πάνω ἀπὸ τὰ φοβισμένα της μάτια καὶ γέμισε ξανὰ ἀπὸ βαθειὰ σκέψη. Μά, ἐτοῦτες ἦταν ἠρεμώτερες καὶ τὴς ἔκανε πέρα μὲ ὑπομονή. Μπροστά της μιὰ στράτα φωτεινὴ τὴν ἔβγαζε μπρὸς σ' ἕνα σπίτι, ποὺ τὸ παίδευε ὁλημερὶς τὸ φῶς.

ΕΥΑ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ

ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΕΙΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΕΣ - ΕΣ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΘΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 8.— Ὁ δικηγόρος Τέτελερ, εἷς τῶν διασημοτέρων Χιλιανῶν ποινικολόγων, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Χέρμαν Ράουθ, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώην ἀξιωματικοῦ τῶν «Ἔς-Ἔς» ἀλλὰ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀποδείξῃ τὴν πλήρη ἀθωότητα τοῦ πελάτου του, διότι, ὡς ἐδήλωσε, πιστεύει ὅτι ὁ Ράουθ ἐξετέλεσεν ἁπλῶς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων του.

Τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ράουθ εἶχεν ἀναλάβει ἀρχικῶς ὁ γερμανικῆς καταγωγῆς κ. Μπούχερ, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀργότερον παρητήθη, διότι, ὡς ἐδήλωσε, θεωρεῖ τὸν πρώην ἀξιωματικὸν τῶν «Ἔς-Ἔς» ὡς ἐγκληματίαν πολέμου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ 3 ΓΑΜΟΥΣ Ο ΕΝΑΣ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 8.— Ἕνας στοὺς τρεῖς γάμους εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καταλήγει εἰς τὸ δικαστήριον διαζυγίων.

Ἀλλὰ ἡ πλειοψηφία τῶν Ἀμερικανίδων δὲν «παραστρατεῖ», λέγει ὁ κοινωνιολόγος κ. Μόρτον Χάντ.

«Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 36-40 ἐτῶν, τὰ πλέον ἔντονα ἔτη τῆς γυναικείας μοιχείας, μόνον μία ἐκ τῶν πέντε ὑπάνδρων γυναικῶν κοιμᾶται μὲ ἄνδρα ἄλλον, ἐκτὸς τοῦ συζύγου της».

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΘΕΣΙΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΡΟΠΟΝ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Ὑπερβολικαὶ αἱ ἀμυντικαὶ δαπάναι τῆς χώρας

ΑΝΑΓΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 8.— Ἐγνώσθη, ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὴ δυναμένη νὰ γεφυρώσῃ μόνη της τὸ χάσμα μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν ἀμυντικῶν ἀπαιτήσεων, εἶναι ἀποφασισμένη κατὰ τὴν προσεχῆ διάσκεψιν τοῦ ΝΑΤΟ νὰ θέσῃ ὡμῶς τὴν ἀμυντικὴν βοήθειαν τῆς χώρας ἐνώπιον τῶν συμμάχων.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς προήδρευσε συσκέψεως σήμερον, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας, Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Πρωτοπαπαδάκης καὶ Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, ἐν ὄψει τῆς διασκέψεως τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ ὁποία συνέρχεται εἰς Παρισίους τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Ὁ κ. Καραμανλῆς συνεζήτησε μετὰ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας, τόσον ἐπὶ τῶν γενικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τὴν διάσκεψιν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν Ἑλλάδα τοιούτων.

Τὸ θέμα τῆς ἀμέσου βοηθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ φέρῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς συζήτησιν ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, εἰς τὴν σύνοδον τῶν γενικῶν ἐπιτελαρχῶν καὶ τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν τοῦ ΝΑΤΟ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

Τὸ θέμα θὰ τεθῇ κατὰ τρόπον ρεαλιστικὸν καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἀποσπάσῃ τελικὴν καὶ ὁριστικὴν ἀπάντησιν.

Ἡ Ἑλληνικὴ θέσις ἔχει ἤδη σαφῶς προδιαγραφῆ, ἡ δὲ ἄρνησις τῶν συμμάχων νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀμυντικὴν προσπάθειαν τῆς χώρας, διὰ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν, θὰ ἔχῃ μοιραίως συνεπείας καὶ ἀναπροσαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τὴν σημερινὴν ἀντοχὴν (μείωσιν τοῦ ὕψους τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῶν ἐξοπλισμῶν κλπ). Ἡ Ἑλληνικὴ ἄποψις ἔχει ἐκτεθῆ ἤδη καὶ κατὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς διασκέψεις καὶ ἔχει τονισθῆ, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἄνευ τῆς παροχῆς βοηθείας, δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπορρεούσας ὡς μέλους τοῦ ΝΑΤΟ ὑποχρεώσεις της.

Ἐν τῷ μεταξύ, τονίζεται ἐξ ὑπευθύνου πηγῆς, ὅτι τὸ θέμα βοηθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀποτελεῖ ἐθνικὸν θέμα, ἀλλὰ θέμα ὁλοκλήρου τῆς Συμμαχίας, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀμέσου συσχετισμοῦ καὶ τῆς ἐξαρτήσεως τῆς Νοτίας Πτέρυγος τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς ἀμυντικῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς δυνάμεως πυρὸς τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἀμυντικαὶ ἀνάγκαι τῆς χώρας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ὑπὸ μόνης τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ αὕτη ἀβοήθητος εἰς τὸ βάρος αὐτό. Τὸ αἴτημα βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἀπολύτως ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους στρατιωτικοὺς καὶ τὰ Ἐπιτελεῖα τῆς Συμμαχίας. Οἱ ἐπιτελάρχαι εἰς τὰς ἐκθέσεις των τονίζουν τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην παροχῆς βοηθείας, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀμυντικὰς ἀπαιτήσεις. Ἔχει διαπιστωθῆ ἐπισήμως ἡ ἀνάγκη διατηρήσεως τῆς μαχητικῆς ἱκανότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ προϋπολογισμοῦ προχωρεῖ, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ποσὸν ποὺ ζητεῖται.

ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑ ΛΑΜΠΟΥΪΣ

Ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς ἀφίκετο χθὲς εἰς τὰς Πάτρας

Ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν περιοχὴν

Περὶ τὴν 6ην μ. μ. χθὲς ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἰνκόγνιτο ὁ ἐν Ἑλλάδι πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἡ κυρία Λαμπουΐς.

Ἀργότερον, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λαμπουΐς, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν Πατρῶν κ. Δημ. Πλέσσα, ἐπεσκέφθησαν τὸν δήμαρχον κ. Βέτσον, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμειναν συνομιλοῦντες ἐπ' ἀρκετὸν μὲ ἐγκαρδιότητα.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Λαμπουΐς, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας